

Maandschrift voor BIJENTEELT

Uitgave van de Vereeniging tot Bevordering der Bijenteelt

48e Jaargang

Hoofdredactie: Joh. A. Joustra

Adres Redactie:

J. v. d. Heydenstraat 35, Amersfoort

Telefoon 6734

MAANDPRAATJE.

De winter heeft niet veel te betekenen gehad en al doen we verstandig geen „heil” te roepen voordat we de brug over zijn, het ziet er niet naar uit, dat we nog een strenge nawinter zullen krijgen. Regens kregen we echter in overvloed en wegen en velden stonden blank van het water.

Vocht is een erge vijand der bijen en dus zullen de imkers, in streken waar overstromingen hebben plaats gehad, en in het algemeen daar waar het grondwater hoog staat, een oogje in het zeil moeten houden, opdat raten niet beschimmelen, kleedjes niet vochtig worden, enz.

Het is niet onmogelijk, dat we rekening moeten houden met een vroeg voorjaar. „Fijn”, zeggen vele imkers; maar de ervaring heeft geleerd, dat in het algemeen een laat voorjaar gunstiger voor de bijen is, dan een vroege lente.

Misschien zou het thans echter goed te pas komen, indien het warme voorjaarszonnetje de bijtjes naar buiten lokte, want door de late suikerverstreking najaar 1945, zal er wel vroegtijdig gevoerd moeten worden en daarbij kunnen we goed weer best gebruiken.

Voor al bijenvolken, welke vroeg hun kostje moeten ophalen, zoals zij, die naar het fruit of koolzaad gaan, kunnen een vroeg zetje best gebruiken. Wees echter voorzichtig met het geven van vloeibaar voedsel. Licht vochtig gemaakte suiker in kleine bakjes of borstplaat, is voorlopig nog het beste aanzetvoedsel als men niet over stukken raathoning beschikt.

Een ervaren imker schreef eens over een zondaar. Hij hing hele verhalen op over een zondaar, die vroeg zijn bijen voederde (zij het dan op zeer deskundige wijze). Hij beschreef de bezwaren van het te vroeg voederen en het werd den lezer angstig om het hart, dit te lezen. Echter kon men tussen de regels door lezen, dat er ook een andere zijde aan deze medaille was, n.l., dat het verlies aan bijen niet zo groot was of het werd door de handelingen van den zondaar overtroffen door het geboren worden van vele jonge bijen. En dan volgde er de onverwachte bekentenis: die zondaar..... ben ik.

Daar staat tegenover een uitspraak van een niet minder bekwaam imker, die ons voorhoudt, dat het geen kunst is om bijen in het voorjaar te fokken, maar wel een kunst om bijen niet kwijt te raken.

Zo ziet men dus verschillende gezichtspunten. Beiden bevatten waarheid, beiden zijn voor aanvechting vatbaar. Voor den beginner liggen hier dus vele valstrikken, de ervaren imker zal zijn weg er wel in weten te vinden en zelf kunnen beoordelen wat kan en wat niet kan.

Op Verenigingsgebied maken we drukke dagen mede. Overal heeft de zuivering een vlot verloop gehad, en gelukkig zijn er niet al teveel leden uitgezuiverd moeten worden. Er zijn Afdelingen waar niemand de deur behoefde gewezen te worden, andere Afdelingen hadden wel enige leden waarop de zuivering wel van toepassing was. Vele Afdelingen schreven ons, dat weliswaar bepaalde leden hun vaderlandse plaats niet nauwkeurig hadden gekend, doch in de Afdeling hadden zij nimmer van hun politieke onbetrouwbaarheid laten blijken.

Het is — en dit naar aanleiding van diverse vragen —

de mening van het Hoofdbestuur, dat na terugkeer uit het internaat, uitgezuiverde leden weer kunnen worden aangeworven, indien het voor het Bestuur vaststaat, dat dergelijke leden zich van verdere onvaderlandslievende handelingen zullen onthouden.

Men is dus niet verplicht deze mensen weer aan te nemen, maar men behoeft daarvoor geen nadere vergunning, indien men dit wel wil doen. Voorop staat echter, dat deze reclassering verantwoord is.

Er zijn nieuwe Afdelingsbesturen gekozen of ze zijn in hun positie gehandhaafd en ook de verkiezing van het Hoofdbestuur heeft plaats gehad. In enkele groepen bleef de uitslag onbeslist en er heeft dus weer een nieuwe vrije stemming in die groepen plaats. Het is te hopen, dat het Hoofdbestuur weer spoedig compleet zal zijn. Nieuwe H.B.-leden zijn: dhr. J. H. Schwieters te Dedemsvaart en A. te Winkel te Enschede. Herkozen zijn: A. van Rooijen te Ede, R. ter Brugge te Heiloo (enkele candidaatstelling, G. J. Meijer te Babberich en Prud. de Bruijne te Zuidorp (Zl.). In het Hoofdbestuur komt niet meer terug dhr. Joh. v. d. Berg te Kampen. Om misverstand te voorkomen, delen we hier aanstonds mede, dat er van een uitzuivering geen sprake is. Immers door de candidaatstelling zijn alle kandidaten zuiver verklaard.

Zodra het Hoofdbestuur voltallig is, kan met kracht de verdere ontwikkeling van de bijenteelt ter hand worden genomen. In de vijf oorlogsjaren is er geen constructief werk verricht, er is dus heel wat te doen, en we weten, dat vele afdelingen en leden branden van verlangen om aan het werk te gaan.

Het blijkt trouwens uit de mij toegezonden convocaties, dat er al opgewekt wordt gewerkt en het is prettig te ervaren, hoeveel vindingrijkheid vele afdelingen tentoon spreiden.

Hierdoor wordt de legende, dat het de leden alleen maar te doen is om suiker, gelogenstraft, iets wat wij trouwens al lang wisten.

Er bestaan zelf al plannen, om dit jaar een imkersdag te organiseren, maar of dit zal kunnen, zal afhangen van vervoersgelegenheid en het bekomen van behoorlijk onderdak voor hen, die dezelfde dag niet kunnen terugreizen.

In ieder geval, men ziet: er is goede moed en veel initiatief.

Laten we echter ook denken aan het doel van de bijenteelt, n.l. de bestuiving van onze fruitgewassen. Wel is het vervoer, vooral voor bijenvolken, nog niet schitterend te noemen, doch zowel in Zeeland, Limburg, Noord-Holland en de Betuwe zijn vele bijenvolken nodig gedurende de bloeitijd van het fruit. In vele van die streken zijn haast geen bijenvolken meer en dus zullen we er goed aan doen, om onze diensten aan te bieden. Bovendien, er worden betere huurprijzen gegeven, huurprijzen welke enigszins in overeenstemming zijn met de belangrijkheid der bijen voor de bestuiving.

Belangrijk is tevens de verzorging van de door oorlogshandelingen getroffen imkers. Van een vrijwillige hulp zal wel niet veel komen, althans niet in de mate welke nodig is om alle getroffen imkers aan bijenvolken te helpen. Een overzicht hebben we thans nog niet, doch wij vrezen, dat

de verplichte levering aan de orde zal moeten worden gesteld.

Op die plannen is al veel kritiek geleverd, gezonde en ongezonde, doch een ding staat vast, de slachtoffers moeten worden geholpen en al ware de vrijwillige hulp verkiesselijker, waar deze tekort schiet, zal tot de verplichte moeten worden overgegaan.

Zo staan wij dus aan het begin van een nieuw bijenjaar. Moge dit jaar voor de imkerij in alle opzichten gunstig verlopen. Er is veel kennis voor nodig en vooral veel zorg. Laat ieder zijn beste beentje voor zetten. Komen we er dan nóg niet, dan treft ons geen zelfverwijt.

JOUSTRA.

ALS EEN ROTS IN DE BRANDING.

Bijna drie jaar hebben wij de pennen moeten laten rusten en mocht ons maandblad, dat steeds een trouwe voorlichting bevatte, trots alle pogingen daartoe gedaan door onzen volijverigen algemenen secretaris en redacteur niet verschijnen. Voor veler onzer een groot gemis. De machthebbers uit de bezettingsjaren hadden het papier voor misdadige doeleinden nodig.

Thans zijn wij weer vrij en past een woord van grote dankbaarheid aan onze bevrijders, die dit slechts konden bereiken ten koste van zware offers, en nu kunnen wij, na een bezetting van vijf lange jaren, die ons geestelijk en materieel zwaar drukten, ruim ademen. Nu kunnen wij ons weer vrij uiten; na een geruime tijd gedwongen te zijn geweest, te doen en te laten wat tegen onze eigen wil en verlangens indruiste, iets wat met ons Nederlandse karakter zo zeer in strijd is.

Dat onder dit alles onze mooie nationale bijenteelt materieel zwaar te lijden heeft gehad, behoeft geen nader betoog, al ontbreken mij op dit ogenblik de juiste gegevens om U hiervan een geheel overzicht te geven. De afdeling, welke schrijver dezer vertegenwoordigt, leed een verlies van plm. 100 volken, als gevolg van sterfte door hongers en opzettelijke vernieling en vandalisme door den bezetter.

Zwaar heeft ons land en volk onder de tirannie der bezetters met hun uitplundering geleden; en alleen arbeid door allen zal er ons land weer bovenop brengen. En ook voor het herstel van de zeer zwaar geleden bijenteelt gaan wij aan de arbeid, waarvan dan de resultaten weer toevoelen aan ons eigen land en volk.

En al leven wij nog in abnormale omstandigheden, alle bestuursapparaten gaan weer of functioneren reeds, waaronder ook het hoofdbestuur onzer organisatie, dat zijn plaats weer heeft ingenomen; hun roepen wij van deze plaats een hartelijk welkom toe voorzover zij hun plaats weer mochten en konden innemen.

Ongeschokt is onze organisatie, ja zelfs versterkt met enige duizenden leden, uit deze geweldige strijd te voorschijn gekomen.

Als een rots in de branding heeft zij de woedende golven welke haar beukten, doorstaan.

Met het hoofdbestuur gaan wij aan de slag voor de opbouw onzer bijenteelt. Moeilijk is het herstel en de opbouw nog, daar er een tekort is aan schier alles, want wij zijn beter op de hoogte van wat er niet is, dan van wat er wel is. Niets zal ons weerhouden om het zeer grote tekort aan bijenvolken op peil te brengen in het belang van de eveneens zwaar geleden land-, tuinbouw en fruitteelt.

VLAARDINGEN, 17-12-45.

C. BOS.

ZAL HET MOERROOSTER HEBBEN AFGEDAAN ?

Tijdens een lezing in een van onze Afdelingen, werd de vraag naar moerroosters besproken, en een van de hoorders deelde ons zijn ervaringen mede. Moerroosters gebruikte hij allang niet meer. Het waren bijenmoorders en ze waren Bovendien ook niet nodig.

Hij gebruikte inplaats van moerroosters, kleedjes, welke de bijen niet konden doorvreten, b.v. linoleum, en legde deze boven op de broedramen en wel zo, dat het gehele broednest erdoor werd bedekt, zodat er dus rechts en links

een ruimte overbleef waardoor de bijen communicatie met de honingruimte konden onderhouden.

Hij vertelde, dat de moeder nimmer in de honingruimte kwam, omdat deze ook nimmer buiten het broednest komt. Theoretisch is daar dan ook geen speld tussen te krijgen. Maar de praktijk? Het bleek, dat meerdere imkers zo handelden en evenmin last hadden dat de moeder in de honingkamer kwam.

Tijdens een andere lezing in een geheel ander deel van ons land, deelde ik deze methode mede, en het bleek, dat men ook daar reeds lang van het moerrooster had afgezien en met kleedjes werkte. Maar daar werd niet de minste risico genomen en men legde het kleedje over 8 ramen, omdat het niet zo vaak voorkomt, dat de bijen alle 10 ramen van een broedruimte met broed voorzien. Wij kunnen dus veilig aannemen, dat het moerrooster overbodig is geworden en men in de praktijk zich met kleedjes kan helpen.

Voor al is dit van belang omdat men thans niet de volle beschikking over moerroosters heeft en eigenlijk ieder imker wel van die moerroosters af wil zijn. Ik hoop dit jaar zonder moerroosters te werken en de resultaten mede te delen. Inplaats van kleedjes, kan men natuurlijk ook dunne plankjes, metalen platen e.d. gebruiken, maar de worsteling door het moerrooster zal wel tot het verleden gaan behoren.

DE IMKER.

Afdeling Heerde herdacht haar 35-jarig bestaan op 27 December 1945. Onze zo zeer bekende en gevierde dichtzanger Jan van Riemsdijk, maakte en zong daar een toepasselijk liedje, hetgeen wij hier bijzonder gaarne plaatsen. Hoe juist voelt deze psycholoog het imkerleven aan.

Redactie.

Een imker is een man,
Die niet heurt tot de dommen
Hie vuult zich 't best gezond
As hie zien volk heurt brommen.
Want bent zien bijen druk,
Vol warkzaamheid en iever;
Lacht hie, en denkt: ha, ha!
Hoe meer hönig, hoe liever.

Refrein:
Want is dan hie mooi weer,
De lucht vol gezoem,
En de bijen die vlieg dan,
Van bloesem op bloem,
Dan kump in zien oogen
'n Heldere blik;
Dan pas hef 'n imker,
In 't lëven schik!

En moch 'n deel van 't volk
Hem soms willen ontsnappen,
Dan scheidt hie gauw die zwarm
In 'n korve of 'n kappe.
Hie lef veur 't biejevolk
As veur zien eigen kinder.
Al stek ze hem bont en blauw
Zien liefde wordt niks minder.

Hoe of de bijen lëf,
Is niet zoo gauw te leeren.
A'j dat goed weten wilt,
Mu'j dag en nach stedeeren.
Want a'j die sprékers heurt
Hoe of de bijen warken,
Is 'n mensche toch daarbie
Nog maar een groot lui varken!

Veuruut dan Neerlands volk
Volg imkers en de bijen,
En geen verdeeldheid meer,
Eén hechte maatschappie.
Dus 's margens vroeg d'r uut
En 's aovonds vroeg weer binnen,
En net as 't biejevolk
Met onze Koninginne!

Heerde, 27 Dec. 1945.

JAN VAN RIEMSDIJK.

HOE EN WAARMEDE SCHILDEREN WIJ ONZE BIJENKASTEN?

Het is opvallend, dat een groot deel van onze imkers weinig aandacht schenkt aan het uiterlijk der bijenstand. Even opvallend is het, dat deze vaak allerbeste bijen hebben. Hieruit blijkt, dat onze bijen geen prijs stellen op het uiterlijk van haar woning.

Hoewel de laatste jaren een belangrijke verbetering valt waar te nemen wat het onderhoud aangaat, treft men toch standen aan, welke een onooglijke aanblik geven, waar regen en zonnestralen vrij toegang hebben aan het vrijwel onbeschermd hout, waardoor zo'n bijenwoning binnen enige jaren sporen van verrotting vertoont. Van het materiaal van een bijenkast wordt veel geveegd, immers: van binnen een vochtige warmte en buiten afwisselend zon, regen of sneeuw. Geén voorwerp waar méér van wordt geëist.

Kasten grondig behandelen.

Door tijdig onze kasten, niet wat men noemt een streekje te geven, maar eens grondig met een goede verfsoort te behandelen, zullen wij het genoegen smaken, dat deze dan een mensenleeftijd meekunnen.

Een goed resultaat wordt verkregen, als we alle houtnaden, vóór deze tegen elkaar worden getimmerd, bestrijken met loodwitverf. Het komt voor, dat er zich zgn. harswarren in het hout bevinden; deze steken wij met een stopmes uit, of beter is het om de hars uit te branden. Wij dienen er dan op te letten, dat hierbij het hout om de warren niet verkoolt. Alle sporen van branden worden zorgvuldig verwijderd, want de koolresten die achterblijven, werken straks het bladden der verf in de hand. Als wij de overtuiging hebben, dat de kast intens droog is, geven wij hem de eerste grondlaag, indien het een dubbelwandige kast betreft zowel van binnen als van buiten en dragen er zorg voor, dat de naden en spijkergaten goed worden ingeverfd. De buitenranden kunnen handig aan een brede plank, welke op twee schragen rust, worden geschoven. De beste manier is, om eerst de binnenzijde en zodra deze droog is, de buitenkant te behandelen. Na enige dagen zal deze verf zodanig droog zijn, dat wij met schuurpapier het geheel flink onderhanden kunnen nemen (er op te letten, dat wij de scherpe hoeken en kanten niet geheel kaal schuren). We stoffen de zaak af en gaan over om de spijkergaten en naden te dicht met lijnoliestopverf waardoor een weinig loodwit wordt gekneed. Direct daarna kunnen wij eventuele schaaftrekken en ongelijkheden aan de buitenzijde der kast met loodwitplamuur bewerken. Met plamuur gaan we uiterst zuinig tewerk, daar dit uitsluitend dient om een glad geheel te krijgen en verder meer na- als voordeel geeft voor de uiterlijke bescherming van het hout. Enige dagen nadat we gestopt en geplamuurd hebben, kunnen we overgaan tot in-de-verf schuren.

(Wordt vervolgd).

HET HOOFDBESTUUR.

Ons Hoofdbestuur is nog niet voltallig; in sommige groepen bleef de stemming onbeslist. Waar de beslissing wel viel, is de uitslag als volgt:

Groep III: Van den Berg te Kampen 25 stemmen, Schuieters te Dedemsvaart 83 stemmen. Er werden 12 stemmen van onwaarde uitgebracht.

Groep IV: Schoonderwoerd te Hengelo (O.) 30 stemmen, A. te Winkel te Enschede 44 stemmen, terwijl er 17 van onwaarde werden uitgebracht.

Groep VI: Meijer te Babberich 36 stemmen, Ponten te Nijmegen 29 stemmen, Vonk te Arnhem 6 stemmen, van onwaarde 1 stem.

Groep VII: Schotman te Bussum 12 stemmen, Schrijver te Veenendaal 24 stemmen en Van Rooijen te Ede 77 stemmen.

Groep VIII: Ter Brugge te Heiloo bij enkele candidaatstelling herkozen.

Groep IX: De Bruijne te Zuiddorpe 29 stemmen, Regout te Maastricht 2 stemmen en v. d. Zwaard te Breda 17

stemmen, terwijl 1 stem van onwaarde bleek te zijn.

Thans hebben er nog verkiezingen plaats in de groepen I, II en V. Zelfde kandidaten als bij de eerste stemming (nieuwe vrije stemming) en de stembriefjes moeten uiterlijk 8 Maart in het bezit van het Dagelijks Bestuur zijn.

Het schijnt nodig te zijn, enige verduidelijking te geven aangaande de instelling **verkiezingsgroepen en kringen**.

Om te voorkomen, dat de Hoofdbestuursleden niet alle of voor een groot deel in een bepaald deel van ons land wonen, zijn er destijds verkiezingsgroepen ingesteld. Deze waren dusdanig over het land verdeeld, dat verwacht kon worden, dat de stem van heel imkerend Nederland in het Hoofdbestuur gehoord kon worden. Zo hadden de leden van het Hoofdbestuur voor de oorlog als woonplaats: Nietap, Oosterhesselen, Kampen, Apeldoorn, Delden, Babberich, Ede, Heiloo en Zuiddorpe. De verkiezingsgroepen waren in het begin nagenoeg alle even sterk aan leden. Later is daar enige verandering in gekomen, omdat de bijenteelt in de ene streek van het land zich sterker uitbreidde dan in de andere en mede omdat hier en daar bijenhouders zich bij andere verenigingen aansloten.

De verkiezingsgroepen hadden dus geen ander doel, dan eens in de 3 jaar een lid van het Hoofdbestuur te kiezen, dat in eigen omgeving woonde. Die eigen omgeving dan natuurlijk wat ruim genomen. Elk gekozen Hoofdbestuurslid had echter zitting voor het gehele land, niet dus voor de Groep welke hem had gekozen. Hij kon dus geen mandaat van die Groep aanvaarden, noch vertegenwoordigde hij een deel van het land. Hij woonde in een bepaald deel van het land, doch vertegenwoordigde het gehele land.

Behalve Verkiezingsgroepen kent onze Vereniging ook Kringen. Art. 5 van het Huishoudelijk Reglement schrijft daarover, dat ter behartiging van gewestelijke imkersbelangen minstens 4 Afdelingen zich kunnen verenigen tot een Kring. Voor het oprichten van een Kring is de goedkeuring van het Dagelijks Bestuur vereist.

Kringen zijn dus instellingen, welke uitsluitend tot doel hebben, de behartiging van imkersbelangen in eigen omgeving. Het zijn dus geen bestuursapparaten en het kunnen dus geen onderdelen zijn waarin beslissingen worden genomen welke buiten het eigenlijke doel der Kringen liggen. De werkzaamheden van een Kring kunnen buitengewoon belangrijk zijn t.a.v. de aanplant van honinggevend gewassen in het gebied van een Kring, tentoonstelling, onderwijs, enz. enz. Stemrecht of vertegenwoordiging op de Alg. Vergadering hebben zij echter niet en zij kunnen ook niet optreden namens een aantal Afdelingen. De Afdelingen bepalen dus zelf, wat zij in het belang der Vereniging en der bijenteelt wenselijk of nodig vinden. Zij kunnen dus ook een afwijkende mening naar voren doen komen ten opzichte van afdelingen waarmede zij overigens in eenzelfde Kring zijn samengebracht.

SOET-HEEM

door Joanne Koppen †

Deze imkersroman, een roman die het leven van de imkers beschrijft met zijn vreugde en leed en bovenal met zijn liefde voor de bijen, is in de literatuur een zo niet enige, dan toch een zeldzame verschijning.

Wel zijn er van de oudheid af romans verschenen die betrekking hebben op het leven der bijen, we denken aan namen als Vergilius, Maeterlinck en Rendl, doch zelfs een boek als de Beekeeper van Stratton Porter kunnen wij niet als een specifieke imkersroman erkennen.

Waarom, zo vragen wij, deze schrale oogst vooral in de Nederlandse literatuur?

Biedt het thema te weinig mogelijkheden of leeft onze generatie en haar voorgaande reeds te ver van de natuur om haar uit te kunnen beelden?

Wij menen gegronde redenen te kunnen aanvoeren om beide vragen te mogen ontkennen.

Wie slechts een ogenblik zijn gedachten laat gaan over bijv. den Nederlandsen imker, in welke verschijning hij ook moge voorkomen en de haast mystieke band die hem bindt met zijn immen, die bespeurt reeds onmiddellijk de mogelijkheden die bijna voor het grijpen liggen.

Ook geloven wij niet dat de mens van de laatste eeuw

zover van de natuur af leeft als dikwijls van hem verondersteld wordt. Misschien beschouwt hij haar oppervlakkiger, maar de belangstelling is er en zelfs de ontroering. Dit getuigen ook de boerenromans, vooral de Vlaamse!

Tenslotte stelt ook Joanne Koppen ons in het gelijk. In Soet-Heem zien wij de mogelijkheden voor een roman en wij bespeuren steeds weer de ontroering voor het leven, de natuur en vooral voor het leven der bijen.

Zij heeft het zichzelf in haar debuut niet gemakkelijk gemaakt. De Nederlandse imker heeft zij willen zien in zijn veelsoortige verschijning, als kast- en korfimker, als grootimker en amateur, als imker van de stad zowel als van de heide. Over al die verschillende personen, die elkaar gevonden hebben in hun gemeenschappelijke liefde voor de bijen, heeft zij willen vertellen. Zij heeft willen spreken van haar ontroering die zij gevoelde voor imker en immen en over het imkersleven zelf.

Meerdere malen, helaas, overwoekert haar ontroering, en zijn daardoor de figuren en gebeurtenissen te onbeheerst geschilderd. Wij denken bijv. aan het afscheid van de imkers van den doden Teunis. De ontroering is hier zover doorgevoerd, dat zij grenst aan het komische. Ook de vrouw van Teunis komt ons onwettelijk voor. De persoon is hier te zeer ondergeschikt gemaakt aan de gedachte, de idee. Zo ook de figuren van den pastoor en den koster.

Daar waar echter de schrijfster het karakter en de situatie intuïtief begrijpt, toont zij haar kunnen. We worden dan meerdere malen getroffen door tere tekeningen, zoals die van Margje, die vergeefs de beschermende liefde zoekt bij de mensen..... en bij de bijen en die eenzaam moet sterven. En ook Thijke, de oude imker van de heide, die in zijn zwijgzaamheid het mysterie van het leven bergt, maar die er niet toe komen kan al zijn volken naar het koolzaad te brengen, omdat hij niet weken lang zonder bijen leven kan, is goed getrokken.

Is deze roman, ook als imkersroman o.i. niet volkomen geslaagd, toch wijst zij nadrukkelijk op de mogelijkheden die in dit thema schuilen..... en in het talent van de schrijfster.

Helaas zullen de beloften in de schrijfster nimmer vervuld mogen worden. Een noodlottig ongeval heeft haar uit het leven weggerukt. Het leven dat zij zo moedig aanvaard had en waarin zij nog zovele illusies had gesteld.

Het mysterie van leven en dood bracht haar tot de bijen en deed haar schrijven. Moge zij nu haar leven gevonden hebben!

C. VANDERDECKEN Jr.

Officiële mededelingen.

MAANDSCHRIFT.

Bij het verschijnen van dit nummer hopen wij, dat alle moeilijkheden bij de verzending tot het verleden zijn gaan behoren en ieder dus zijn „krantje” in het bezit krijgt. De ervaring heeft echter geleerd, dat ook bij de meest nauwgezette uitvoering, toch abuzen kunnen voorkomen, abuzen, welke op velerlei terrein liggen, foutief adres, meerdere van dezelfde naam in dezelfde plaats, verhuizingen, zockraken bij de post, wegvallen van een adresplaatje, niet tijdig doorgeven door den secretaris ener afdeling, enz. Wie dus thans geen Februarinumnummer (no. 2 1946) heeft ontvangen, informere eerst bij zijn afdelingssecretaris. Is daar de oorzaak niet te vinden, dan schrijf men, onder nauwkeurig adres en de afdeling waarvan men lid is, aan het algemeen secretariaat en vertelt, welk nummer men niet ontvangen heeft. Op het algemeen secretariaat zal men dan trachten, de fout op te sporen en wordt het ontbrekende nummer toegezonden. Men wachte met reclameren echter niet te lang. Reclameer dus direct en volledig.

Thans ontbreken ons nog een groot aantal van de reeds in October bestelde adresplaatjes, doch wij verwachten, dat deze in ons bezit zijn, wanneer dit nummer verschenen is en vroegere klachten dus zijn opgelost.

Tijdens de correctie van dit nummer werden de adresplaatjes ontvangen. Alle December- en Januarinummers zijn

dus verzonden en ieder lid dient dus in het bezit van zijn maandbladen te zijn.

Ieder lid heeft recht op zijn „Groentje” en er zijn er voldoende om elk in het bezit ervan te stellen. Bovendien stellen wij er zelf prijs op, dat elk lid prompt zijn nummer in huis krijgt. Heb echter enig begrip voor de moeilijkheden welke er zich vooral thans voordoen.

ALGEMENE VERGADERING.

Het ligt in de bedoeling van het Hoofdbestuur, zo spoedig als mogelijk is een Algemene Vergadering te be- leggen. Wanneer dit zal zijn, is nog niet te zeggen. Voorstellen voor de Algemene Vergadering kunnen echter reeds thans bij het Hoofdbestuur worden ingediend, doch niet later dan half Maart 1946. Voorstellen welke later worden ingediend, kunnen niet meer in behandeling genomen worden.

Om een punt van bespreking op de A. V. uit te maken, moeten dergelijke voorstellen door minstens 5 afdelingen ondersteund worden. Ter bespoediging zal men er dus goed aan doen, bij zijn voorstellen 5 adhaesiebetuigingen in te sluiten, welke moeten zijn getekend door den voorzitter en secretaris van de afdeling welke die voorstellen ondersteunt.

TABAK VOOR BIJENBEHANDELING.

Wij delen aan onze lezers mede, dat wij voor het behandelen der bijenvolken per imker een extra rokerskaart of 1 kg. tabak hebben gevraagd.

Wij verzoeken verschoond te blijven van vragen inzake tabak voor bijenbehandeling. Zodra wij een definitieve beslissing hebben, zullen wij dit op de gebruikelijke wijze bekend maken.

EERST NAAR UW AFDELINGSBESTUUR.

Vele leden grijpen direct naar de pen indien zij iets op organisatorisch gebied niet begrijpen, het er niet mee eens zijn, vragen op dit gebied willen stellen, enz. In de meeste gevallen kan men daarvoor bij zijn Afdelingsbestuur terecht en de Afdeling is ook het aangewezen lichaam om eigen leden in te lichten. **Vervoe U dus eerst bij uw Afdelingsbestuur.**

Kan dit Bestuur U niet inlichten, dan kunt U altijd nog bij het Algemeen Secretariaat, Afd. Handel, Suiker of Assurantie terecht.

Verschillende Afdelingen vinden het onplezierig, indien van deze weg wordt afgeweken en organisatorisch is het ook juister, dat men eerst bij zijn Afdelingsbestuur terecht komt.

ADRESWIJZIGING.

Ir. J. Mommers, Rijksbijenteeltconsulent voor het Zuiden des lands, is verhuisd van Wilhelminapark 13 naar Wilhelminapark 8, Tilburg.

EEN VERZOEK

van broeder Adam in South-Devon.

Verschillende lezers hebben broeder Adam verzocht om koninginnen, afleggetjes, hele volken en Buckfastkasten. Hij kan deze niet leveren en is ook niet in staat om aan alle schrijvers antwoord te zenden. Hij verzoekt ons dan ook, om hem om dergelijke zaken niet meer te vragen.

BOEKBESPREKING.

BIJENTEELT door A. S. Planting, 3de herziene druk; uitgave J. B. Wolters te Groningen. Prijs f1.—.

Dit is het eerste boekje over bijenteelt, dat na de bevrijding het licht ziet, maar het is geen onbekend werkje.

Wij begroeten dit eenvoudige maar door en door goede boekje recht hartelijk. Het is goed geschreven, geïllustreerd en bevat 23 hoofdstukken. Wij wensen het gaarne in het bezit van elken imker.

JOUSTRA.